

Toespraak uitgesproken door de minister van defensie, E. van Middelkoop, bij gelegenheid van zijn Kerstbezoek aan Afghanistan, 25 december 2008 te Kandahar Air Field.

Overste Roepers, wilt u het gehaal op de plaats rust zetten?

Mannen en vrouwen van de Air Task Force, het Joint Support Detachment en het Contingentscommando,

Het is goed om hier weer te zijn. Elke keer ben ik weer onder de indruk van bedrijvigheid en omvang van deze basis. En elke keer dat ik hier kom, is de basis weer gegroeid en het volcontinubedrijf in activiteit toegenomen. Deze plek is een belichaming van de internationale wil om dit land bij te staan. Daaraan levert de Air Task Force al jaren een zeer gewaardeerde bijdrage.

**Kandahar Air Field, “ KAF” in de
volksmond, is een dynamische plaats
waar veel gebeurt.**

**Voor Nederland zijn dat gebeurtenissen
ver weg. Voor u is het een operatie die
dagelijks door u wordt uitgevoerd. Hier
in Kandahar staat u er midden in. Op TV
zijn het vaak de patrouilles in beeld, de
ISAF-militairen in de Afghaanse straten.
Maar u en ik weten dat het werk op de
grond niet meer denkbaar is zonder uw
steun. U bewijst dagelijks dat in de
Nederlandse krijgsmacht een infanterist
zijn werk niet kan doen zonder
ondersteuning van een vlieger, een
inlichtingenanalist, een verpleeg-
kundige, een bevoorradingsofficier en
vult u maar aan.**

Ieder draagt vanuit zijn of haar functie bij aan deze missie en ik ben daar trots op.

Ook sergeant Mark Weijdt heeft daaraan een bijgedrage geleverd. De voorzitter van zijn voetbalvereniging zei zaterdag in een krant: “Hij vond het belangrijk om daar te zijn. Zo was Mark, altijd klaar staan voor een ander”. Het is goed wanneer dat over je gezegd wordt. Het is een kwaad dat hij voor die inzet is gesneuveld. Zo een kameraad te moeten verliezen, dat doet verdraaid veel pijn. Het legt een schaduw over deze dagen. Het is mijn vurige wens dat jullie de kracht vinden de missie voort te zetten, ook zonder Mark. Dit is een missie met een lange adem.

Het is één stap voorwaarts en soms weer twee stappen terug. Dat is het karakter van dit conflict, dat is waar Nederland voor de duur van vier jaar onze militairen naar toe stuurt. Het is onze missie die we schouder aan schouder professioneel uitvoeren met veel internationale partners.

Ook 2009 zal een cruciaal jaar zijn. Wat we hebben bereikt, moeten we op zijn minst zien vast te houden. Hier op Kandahar is duidelijk zichtbaar hoe we dat doen: met zijn allen. We staan hier nu aangetreden met militairen van de Air Task Force, het Joint Support Detachment en het Contingents Commando. Dit geeft al aan hoe divers deze missie is.

En ieder van jullie werkt bovendien onder die grote NAVO-paraplu. Dergelijk samenwerken vereist een grondige afstemming van de aanpak. Nederlandse militairen hebben inmiddels bewezen dat te kunnen. Daarom heb ik vertrouwen in het werk dat u hier verricht.

In Uruzgan krijgt de TFU steeds meer grip op een groter gebied. Daarmee groeit in die provincie de hoop op een stabiele, veilige toekomst. Gelukkig is het daar nu relatief rustig. U weet echter beter dan wie dan ook dat dit niet geldt voor het gehele zuiden. Nog altijd heeft ISAF verliezen te betreuren.

**Laten we nooit de herinnering vergeten
aan onze collega's, zoals nu Mark
Weijdt, die het hoogste offer hebben
gebracht. U kent de schaduwzijden van
de missie, soms ook van dichtbij.**

**Telkens wanneer er voor een
gesneuvelde collega een 'ramp-
ceremony' wordt gehouden, ervaart u
hier op intense wijze de pijn van het
afscheid nemen.**

**De missie vergt veel van een militair.
Soms heeft u een goede dag, soms een
slechte dag. Maar u hebt nooit een
makkelijke dag. Een militaire missie is
altijd hard werken want het gaat 24 uur
per dag, zeven dagen per week door. Dat
is iets wat ik goed besef.**

Als minister heb ik het voorrecht om overal achter de schermen te kijken, dus ik krijg een redelijk beeld van uw werk. Ik weet wat voor soort werk u doet, als boordschutter, als chauffeur, als vlieger, als onderhoudstechnicus, als stafofficier. Maar wat dat werk met u doet, en wat u daarbij voelt, kan ik alleen maar proberen me voor te stellen. En ik beseft: dat lukt nooit helemaal. Daarvoor is uw werk te bijzonder, te uniek. Dat kan niet vaak genoeg worden benadrukt.

Dat geldt zeker in deze tijd van het jaar. Het zijn bijzondere dagen: de kerstdagen, de overgang naar een nieuw jaar. U bent hier, ver van huis, ver van uw familie en geliefden.

En dat is een gemis, dat zich laat voelen. Maar het gemis van thuis is de keerzijde van een medaille, die hopelijk draaglijk wordt gemaakt door de overtuiging dat uw aanwezigheid hier van groot belang is. En dat is ook precies de reden dat ik hier deze dagen langskom: ik kom hier om te onderstrepen hoe belangrijk uw aller bijdrage aan deze missie is. Dat doe ik niet alleen als minister van defensie, maar ik sta hier namens het hele kabinet. U kunt ervan verzekerd zijn dat wij intens met u meeleven. Dat Nederland met u meeleeft.

Ik wil met u een gedachte delen, die wellicht een lichtpuntje kan zijn in deze dagen.

**Voordat ik voor het eerst naar
Afghanistan ging, bereikte mij de
verhalen van teruggekeerde militairen
dat het land een oeroud landschap is. Ze
zeiden: “het lijkt net alsof je rondwandelt
in de Bijbel.” Inmiddels ben ik hier vaak
geweest, en ik moet ze gelijk geven. Dat
dit land nog zo oeroud aandoet is
immers waarom jullie hier zijn: om
Afghanistan vooruit te helpen.
Of je nou religieus bent of niet, dit
Bijbelse landschap is wel toepasselijk
voor deze tijd van het jaar, waarin het
kerstverhaal ons samenbrengt. Want de
kerstdagen, zijn de dagen van hoop.
Voor jullie, en voor mij, ook de hoop op
een goed en veilig verloop van de
missie. Voor de Afghanen, hoop op een
betere toekomst.**

En dat is precies wat jullie hier komen brengen. In Den Haag praten we over een “3D strategie”. Troepen die gevechtskracht combineren met ontwikkelingshulp en diplomatie. Die troepen zijn jullie. Maar wat jullie hier leveren, gaat verder dan de drie D's. Wat jullie hier brengen, is hoop. Voor de Afghanen van vandaag, bent u de hoop op een betere toekomst.

Het is dan ook met veel overtuiging op dat ik u vandaag de NAVO-medaille mag uitreiken. Deze medaille is een tastbaar teken van waardering en erkentelijkheid van de internationale gemeenschap uw inspanningen hier. Draag deze medaille met ere.

**Naast de militairen die hiervoor mij
staan en die zodadelijk worden
onderscheiden, staat hier rechts van mij
een bijzondere eenheid aangetreden. Het
zijn militairen die de NAVO-medaille al
gekregen hebben. Sommige van hen
draaien al hun vijfde missie in
Afghanistan en weten inmiddels dat ze
hier volgend jaar weer komen. Voor u en
uw thuisfront geldt de bijzondere
waardering en erkentelijkheid van het
kabinet, mijzelf en de Commandant der
Strijdkrachten. Hulde!**

**Rest mij u alle succes en
krijgsmansgeluk met het verdere
verloop van de missie toe te wensen,
goede dagen maar bovenal een
behouden thuiskomst.**

Dan zullen wij aanstonds overgaan op de uitreiking van de medailles, waartoe mijn adjudant de beschikkingen zal voorlezen.

Overste Roepers, wilt u daartoe het geheel de houding doen aannemen?